

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/52/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424203539
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6424203539.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. A., nar. XX.XX.XXXX a B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, deti rodičov - matka: C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. E. F., zastúpená právnu zástupkyňou: Mgr. Martina Pastier, advokátka, so sídlom Nábřežná 5, 968 01 Nová Baňa a otec: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. E. F. XXX, zastúpený zástupcom: Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hornom č. k. 25P/176/2024-308 zo dňa 27. januára 2026, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi zamietol.

Výrokom II. uložil obom rodičom a maloletým deťom A. A., nar. XX.XX.XXXX a B. A., nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie vo forme povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu a inému odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, po dobu šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia v termínoch a za podmienok určených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, a to za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a vzájomnej komunikácie a obnovy vzťahu otca s maloletými deťmi. Matka je povinná zabezpečiť prítomnosť maloletých detí na stretnutiach.

Podľa výroku III. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na dňa 17.12.2024 doručený návrh matky maloletých detí, jeho odôvodnenie, na vykonané dokazovanie obsahom Správy kolízneho opatrovníka zo dňa 17.01.2025, posudkom Základnej školy s materskou školou G. na mal. B. A. a správou školského psychológa o aktuálnej spolupráci s mal. B. A., posudkom Strednej odbornej školy v H. na mal. A. A., správou ZŠ a MŠ G. na mal. B. A., posudkom Strednej odbornej školy v H. na mal. A. A., písomným vyjadrením otca s poukazom na závery Znaleckých posudkov č. 067/2024, 66/2024 vypracovaných A. C. I. I., znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na matku v rámci trestného konania, obsahom Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 27.06.2024, uznesením Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Žiar nad Hronom zo

dňa 22.09.2025, ČVS:ORP-429/1-VYS-ZH-2023, Oznámením Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom v podaní zo dňa 17.11.2025, právoplatným uznesením OR PZ, OKP Žiar nad Hronom, ČVS:J./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 22.09.2025, odbornou psychiatrickou správou ošetrojúcej lekárky maloletého A., vypracovanou v reakcii na znalecký posudok A. I. I. a odborným psychiatrickým posudkom ošetrojúceho lekára matky maloletých, vypracovaným tiež v reakcii na závery znaleckého posudku A. I. I., na nariadenom pojednávaní vyjadrením právnej zástupkyne matky, výsluchom otca, vyjadrením zástupcu otca, stanoviskom kolízneho opatrovníka, zistený skutkový stav a za aplikácie Čl. 5, § 25 ods. 3, § 26, § 43 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia.

3. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že maloleté deti pochádzajú z manželského vzťahu rodičov, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa XX.XX.XXXX č. k. 26P/5/2019-626 rozvedené. Na čas po rozvode manželstva súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloleté deti A. a B. boli na čas po rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť výživné na mal. A. vo výške 60,- Eur mesačne a na mal. B. vo výške 40,- Eur mesačne. Styk otca s maloletými deťmi sa neupravoval.

V minulosti rodičia spolu s maloletými deťmi žili v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v obci D. E. F. XXX, ktorý bol v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 27.06.2024 prikázaný tak, že výlučným vlastníkom tejto nehnuteľnosti sa stal otec s povinnosťou vyplatiť matku mal. detí vo výške 33.500,- Eur. Jedná sa o nehnuteľnosť - budovu - rekreačnú chatu, súp. č. XXX v k. ú. D. E. F..

Od 08.09.2023, kedy medzi účastníkmi došlo v priestoroch spoločnej domácnosti k verbálnym atakom bol otec podľa § 27 a) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore vykázaný zo spoločného obydlija. Otec výzve vyhovel. Matka od vykázaní žalovaného zo spoločnej domácnosti, t. j. od 09.09.2023 do júna 2025, žila v tejto domácnosti spolu s maloletými deťmi, kedy sa odsťahovala do 3-izbového bytu v E. G., kde v súčasnosti býva. Následne Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 5C/73/2023 rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matky uznesením č. k. 5C/73/2023-50 zo dňa 23.09.2023 tak, že uložil otcovi mal. detí, aby dočasne do 30.11.2023 nevstupoval do budovy - rekreačnej chaty, súp. č. XXX, postavenej na pozemku CKN 656/2, na pozemku CKN 656/1, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 104 m², na pozemok CKN 656/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 119 m² a na pozemok CKN 657/2, záhrada o výmere 2525 m² nachádzajúceho sa v k. ú. D. E. F.. Zároveň mu uložil, aby od 01.12.2023 nevstupoval do budovy - tejto rekreačnej chaty. Otcovi bol uložený aj zákaz priblíženia sa k navrhovateľke a maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a zákaz kontaktovania matky a maloletých detí telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami.

Naposledy v tejto veci rozhodoval Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č. k. 5C/73/2024-246 zo dňa 28.05.2024, ktorým konanie v časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na uloženie povinnosti žalovanému (otcovi mal. detí), aby sa v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP nepribližoval k mal. A. a k mal. B. na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou nevyhnutnej súbežnej účasti žalobcov a žalovaného na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci, a to v nevyhnutnom rozsahu a aby v zmysle § 325 ods. 2 písm. g) CSP nekontaktoval maloleté deti písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami vylúčil na samostatné konanie, nakoľko sa jedná podľa obsahu o zákaz, resp. obmedzenie styku otca s maloletými deťmi, o ktorom je potrebné konať podľa § 111 písm. d) CMP v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (v zmysle záverov rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/114/2023-85 zo dňa 27.10.2023 v spojení s dopĺňacím uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/23/2024-225 zo dňa 28.02.2024.

4. Prostredníctvom právneho zástupcu sa matka a maloleté deti domáhali vydania neodkladného opatrenia, ktoré Okresný súd Žiar nad Hronom vydal na základe uznesenia č. k. 5P/23/2024-194 dňa 24.07.2024, ktorým dočasne zakázal styk otca s maloletými deťmi. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 15.10.2024 sp. zn. 13CoP/200/2024 potvrdil s doplnením, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zakazuje styk otca s maloletými deťmi, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o obmedzení alebo zákaze styku otca s maloletými deťmi.

5. Následne matka podala návrh na zákaz styku otca s maloletými deťmi dňa 17.12.2024 na Okresný súd Žiar nad Hronom, ktorý je predmetom konania.

6. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/86/2025-308 zo dňa 29.10.2025 bolo rozhodnuté o návrhu matky na zvýšenie výživného tak, že otcovi uložil povinnosť platiť zvýšené výživné

na mal. A. zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 250,- Eur mesačne a na mal. B. zo sumy 80,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne. Zároveň súd rozhodol o zročnom výživnom na maloleté deti za obdobie od 01.07.2025 do 29.10.2025. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

7. V súčasnosti otec býva v rodinnom dome D. E. F. od júna 2025 a matka s maloletými deťmi býva v 3-izbovom byte v E. G. od 01.06.2025, kedy sa z rodinného domu odsťahovala. Okresný súd konštatoval, že na základe písomne uzavretej dohody o vyporiadaní BSM matke maloletých detí vznikla povinnosť sa z predmetnej nehnuteľnosti - rodinného domu vysťahovať do 01.09.2024, pričom z nehnuteľnosti sa vysťahovala až dňa 01.06.2025, keďže sa jej nepodarilo nájsť pre rodinu vhodné bývanie, čo bolo 9 mesiacov.

8. Okresný súd uviedol, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Žiar nad Hronom, ČVS:ORP-429/1-VYS-ZH-2023 zo dňa 22.09.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.11.2025, bola trestná vec vedená proti otcovi pre zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona postúpená na prejednanie priestupku Okresnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy, Žiar nad Hronom, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o konanie, ktoré by mohlo byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a), písm. g) s poukazom na písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, ktorého sa mal otec maloletých detí dopustiť v čase od januára roku 2015 do 08.09.2023 (č.l. 266 spisu).

9. Maloletý A. od septembra navštevuje 1. ročník na Strednej odbornej škole v H. a mal. B. navštevuje 6. ročník Základnej školy v G.. V súčasnosti bývajú v domácnosti s matkou v 3-izbovom prenajatom byte v E. G..

10. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky, aby návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi vyhovel. Zdôraznil, že obmedzenie alebo zákaz styku rodiča s deťmi predstavuje výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvoláva potrebu zakázať prirodzený kontakt s rodičom. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva.

11. Okresný súd uviedol, že matka potrebu zakázať styk otca s maloletými deťmi odôvodnila tým, že je potrebné pri rozhodovaní vychádzať z dlhodobého a pretrvávajúceho násilného a hrubého správania otca voči maloletým deťom, ako aj voči nej, ktoré sa vyznačuje psychickými, ako aj fyzickými útokmi a ponižovaním. Poukázala na obsah predchádzajúcich súdnych konaní vedených na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5P/23/2024, ale aj na prebiehajúce trestné konania pod sp. zn. ČVS:ORP-429/1-VYS-ZH-2023, na základe ktorého bolo začaté trestné konanie voči otcovi pre zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. g) Trestného zákona. Zároveň poukázala na skutočnosť, že deťom sa darí lepšie bez prítomnosti otca aj v súčasnosti, ktorú skutočnosť potvrdzujú zlepšené školské výsledky, lekárske správy, ako aj správa orgánu sociálnej ochrany detí. Navyiac u otca existuje riziko opakovaného a zlého zaobchádzania s deťmi, čo sa v tomto konaní nepreukázalo.

12. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/5/2019 bolo podľa súdu prvej inštancie evidentné, že rodičia maloletých detí prerušili spolužitie ešte v roku 2019, kedy ich manželstvo bolo rozvedené a že od prerušenia spolužitia rodičov osobnú starostlivosť o deti vykonáva matka. Otec sa s deťmi prestal stretávať až na základe vydaného neodkladného opatrenia Okresného súdu Žiar nad Hronom v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline o dočasnom zákaze styku otca s maloletými, ktoré je platné až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o obmedzení alebo zákaze styku otca s maloletými deťmi.

Počas celej doby existencie neodkladného opatrenia o zákaze styku otca s maloletými deťmi a približovania sa k matke alebo maloletým deťom, otec tieto zákazy rešpektoval, nesprával sa násilne, konfliktné, čo mal okresný súd zistené zo správy kolízneho opatrovníka.

13. Okresný súd uviedol, že v čase vydania neodkladného opatrenia považoval za kľúčový dôkaz prebiehajúce trestné konanie vedené pred OR PZ Žiar nad Hronom, OR PZ OKP Žiar nad Hronom pod ČVS:ORP-429/1-VYS-ZH-2023, ktoré bolo dňa 22.09.2025 právoplatne ukončené postúpením veci na prejednanie priestupku pred Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy, Žiar nad Hronom z dôvodu, že výsledky vyšetrovania preukázali, že sa nejedná o trestný čin Týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, 3 Tr. zákona. V rámci tohto konania boli vyhotovené znalecké posudky, ktoré nepotvrdili tvrdené skutočnosti matkou.

14. Na základe uvedeného okresný súd nevzhladol dôvod na vyslovenie zákazu styku otca s deťmi, nakoľko nebol relevantný dôvod na vyslovenie takéhoto zákazu. Súd prvej inštancie nerušil samostatným rozhodnutím vydané neodkladné opatrenie o zákaze styku, pretože jeho platnosť je ohraničená Krajským súdom v Žiline do skončenia konania vo veci samej o obmedzení alebo zákaze styku otca s maloletými deťmi.

15. Podľa okresného súdu u rodičov je zrejmé, že v súvislosti s prebiehajúcim konaním o vyporiadanie bezpodielového vlastníctva manželov majú výrazne narušené vzťahy, keďže matka spolu s maloletými deťmi musela opustiť spoločnú domácnosť v rodinnom dome, v ktorom spolu žili. V tejto súvislosti poukázal na to, že rodičia musia obmedziť ich vzájomné nevraživé a negatívne vzťahy ako bývalých partnerov od ich rodičovských povinností k spoločným deťom.

16. V danom štádiu konania okresný súd nerozhodoval o úprave styku otca s maloletými deťmi, keďže takáto úprava styku s maloletými deťmi by bola predčasne upravená a otec v tomto konaní nežiadal upravovať jeho stretávanie sa s maloletými deťmi osobitným výrokom, ale až postupne po uložení výchovného opatrenia.

V tomto smere okresný súd nariadil výrokom II. rozsudku výchovné opatrenie rodičom a maloletým deťom majúť za to, že po intenzívnej spolupráci rodiny so psychologičkou Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, dôjde k náprave narušených vzťahov maloletých detí k otcovi. Podľa okresného súdu práve absolvovaním nariadeného výchovného opatrenia za aktívnej spolupráce oboch rodičov a maloletých detí môže dôjsť k obnoveniu dôvery maloletých detí k otcovi a obnoveniu pretrhnutých väzieb.

17. Za potrebné považoval okresný súd zdôrazniť, že aj matka, napriek tomu, že sa cíti byť ukrivdená, musí v najlepšom záujme maloletých viesť k obnoveniu vzťahu k otcovi a rešpektovať právo otca ako rovnocenného rodiča podieľať sa na výchove a starostlivosti o spoločné deti. Jednoznačne musia rodičia záujem maloletých detí nadradit' nad záujem vlastný. V prípade, že v priebehu doby nariadeného výchovného opatrenia okresný súd zistí pozitívnu zmenu maloletých detí vo vzťahu k otcovi, môže aj bez návrhu začať konanie o prípadnú úpravu styku, keďže v zmysle § 37 ods. 7, 8 Zákona o rodine bude sledovať v pravidelných intervaloch vykonávanie nariadeného výchovného opatrenia.

18. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v súlade s § 52 CMP tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

19. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie matka prostredníctvom právnej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP (č.l. 323-328 spisu). Podľa matky skutkový stav - nevhodné správanie otca bol osvedčený v dvoch súdnych konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia, a to sp. zn. 5C/73/2023 a sp. zn. 5P/23/2024 a následne potvrdený výsledkami policajného preverovania a priznania otca pri jeho vykázaní zo spoločného obydľia a tiež vyšetrovaním vyšetrovateľky v trestnom konaní ČVS:ORP-429/1-VYS-ZH-2023, ktoré preukázalo fyzické a psychické násilie i otca voči maloletým deťom a ich matke. Poukázala na to, že maloleté deti boli rozhodnutím súdu zverené do jej osobnej starostlivosti, spolu žili v rodinnom dome pôvodne v BSM a od 03.07.2024 vo výlučnom vlastníctve otca, ktorý však v ňom nebýval, z dôvodu zákazu vstupu do domu na základe uznesenia o neodkladnom opatrení. Matka s deťmi sa zaviazala z domu vystáhnout' do 01.09.2024, avšak nebola schopná zabezpečiť pre svoju rodinu náhradné ubytovanie, preto zotrvali v dome aj po tomto dátume. Uhrádzala všetky náklady spojené s užívaním domu. Elektrická energia, a v tom dôsledku aj voda, však bola dňa 07.05.2025 odpojená dodávateľom na žiadosť otca. Ide o základné životné potreby, ktorých dlhodobá absencia znamená nemožnosť hygieny, teda ohrozenie zdravia, nedôstojné životné podmienky a psychickú záťaž, v prípade maloletých detí o to viac. Tento nepriaznivý stav vznikol v dôsledku konania otca, ktorý mal vedomosť o tom, že žijú v dome. Platí, že vlastnícke právo

konanie otca neospravedlňuje, pretože ho nemožno vykonávať spôsobom, ktorý poškodzuje mal. deti. Odvolateľka poukázala na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/200/2024, v ktorom konaní o nariadenie zákazu styku otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením bolo konštatované, že vo vzťahu k maloletým došlo zo strany otca k násiliu, a to na úrovni osvedčenia takéhoto stavu a bolo uložené súdu prvej inštancie vykonať ďalšie dokazovanie smerujúce k potvrdeniu, resp. vyvráteniu tejto skutočnosti. Úlohou súdu prvej inštancie v tomto konaní bolo preto doplniť dokazovanie tak, aby bolo možné jednoznačne ustáliť, či zo strany otca dochádzalo k dlhodobejšiemu nevhodnému správaniu voči maloletým deťom, ktoré sa vyznačovalo psychickými a fyzickými útokmi, ako aj ponižovaním alebo nie. Súd prvej inštancie sa nemal pri svojom rozhodovaní odkloniť od právneho názoru odvolacieho súdu, ktorú zásadu nerešpektoval. Svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zákaz styku otca s maloletými deťmi založil na skutočnosti, že došlo k zastaveniu trestného stíhania pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a k postúpeniu veci na priestupkové konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré odôvodnenie je právne nedostatočné a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zákon o rodine nepodmieňuje zákaz styku rodiča s dieťaťom tým, aby nevhodné správanie rodiča napĺňalo znaky trestného činu, pretože podstatným je, či správanie rodiča je objektívne spôsobilé ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletého dieťaťa. Z výsledkov trestného konania vyplýva, že správanie otca zo septembra 2023 bolo kvalifikované ako protiprávne konanie, otec bol kvôli tomu vykázaný z obydlija a vec bola postúpená na priestupkové konanie. Už samotné vykázanie z obydlija predstavuje preventívny zásah štátu pri dôvodnom podozrení z domáceho násillia. Zároveň bol otec už aj predtým sankcionovaný za násilné správanie v rámci priestupkového konania v roku 2019. Ak bolo preukázané, že otec sa voči maloletým deťom a ich matke dopúšťal opakovaného a dlhodobého zlého zaobchádzania, je z hľadiska rodinnoprávneho posúdenia irelevantné, či toto konanie napĺňa znaky trestného činu alebo „len“ priestupku. Súd prvej inštancie nesprávne zúžil svoje hodnotenie na formálnu zmenu právnej kvalifikácie skutku. Nevysporiadal sa s podstatnou otázkou, či samotné násilné opakované správanie otca predstavuje ohrozenie záujmov maloletých detí alebo nie, preto odôvodniť prípustnosť styku výlučne zmenou právnej kvalifikácie považovala za nedostatočné a v rozpore s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa. Zároveň závažnosť konania otca bola súdom vyhodnotená ako dostatočná na zásah do rodičovských práv ešte pred akoukoľvek trestnoprávnou kvalifikáciou a jeho relevancia pre ochranu maloletých detí nemôže byť dodatočne relativizovaná tým, že vec bola posúdená ako priestupok. Okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so spôsobilosťou otca mať na maloleté deti pozitívny výchovný vplyv, resp. s otázkou, či jeho správanie už nepredstavuje negatívny a potencionálne ohrozujúci výchovných faktor. Nezaoberal sa otázkou, či došlo na strane otca k relevantnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala odklon od predchádzajúcich záverov, neskúmal, či otec naďalej nezvláda návaly hnevu, či pretrvávajú agresie a stále vulgárne prejavy, ani či absolvoval odbornú pomoc alebo iným spôsobom preukázal zmenu svojho správania. V rozhodnutí absentuje úvaha, na základe akej skutočnosti je možné dospieť k záveru, že správanie, ktoré bolo súdmi kvalifikované ako neakceptovateľné a škodlivé pre maloleté deti, už nepredstavuje riziko pre ich priaznivý psychický a emocionálny vývoj, naopak súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o rozhodnutie vyšetrovateľky PZ SR, ktorej argumentačné východiská sú v rozpore s princípmi obetí násillia. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je prioritným kritériom najlepší záujem dieťaťa, a ak bol zákaz styku odôvodnený konkrétnym a opakovaným konštatovaným nevhodným správaním otca, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či tieto dôvody pominuli. Bez takéhoto posúdenia je záver o vhodnosti nariadeného výchovného opatrenia predčasný a nedostatočne odôvodnený. V konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloletých je rozhodujúca predovšetkým prognóza budúceho správania rodiča a jeho schopnosti zabezpečiť stabilné a bezpečné prostredie pre dieťa. Z hľadiska preventívnej funkcie súdneho rozhodovania považovala za podstatné, že otec nepreukázal žiadnu systematickú snahu o zmenu svojich agresívnych a manipulatívnych vzorcov správania. Za tejto situácie považovala za dôvodný záver, že neexistuje dostatočný predpoklad, že by sa správanie otca do budúcnosti stabilizovalo natoľko, aby bolo možné bez rizika pre maloleté deti obnoviť výkon jeho styku s deťmi. Za významné považovala aj to, že otec sa doposiaľ za svoje násilné a ponižujúce správanie voči maloletým deťom a ich matke nijakým spôsobom neospravedlnil, neprejavil úprimnú ľútosť ani snahu prevziať zodpovednosť za svoje konanie, naopak jeho procesná obrana je založená na popieraní vlastného podielu na vzniknutej situácii a na prenášaní viny výlučne na matku maloletých. Za závažné považovala tiež to, že mal. A., ktorý bol primárnym objektom verbálnych útokov, ponižovania, fyzických útokov zo strany otca, bol diagnostikovaný s Aspergerovým syndrómom, teda poruchou autistického spektra, v ktorom kontexte je významné, že prejavy u A., napr. zdanlivý nezáujem, emočná odťažitosť, rigidita, špecifická komunikácia mohli byť zo strany otca nesprávne interpretované ako vzdor, neposlušnosť alebo úmyselná provokácia, ktoré nepochopenie nemôže ospravedlňovať agresívne reakcie rodiča,

naopak zvyšuje nároky na jeho schopnosť sebakontroly a adaptácie. Podľa matky otec v súčasnom stave nepreukázal spôsobilosť porozumieť špecifickým potrebám maloletého A., akceptovať jeho zdravotný stav ani zabezpečiť primerané a bezpečné výchovné prostredie, naopak na pojednávaní spochybnil príslušný odborný posudok s poukazom na vlastné laické informácie, ktorý prístup je predpokladom ďalších konfliktných vzťahov so synom. Pokiaľ súdy rozhodujúce o nariadení neodkladného opatrenia o zákaze styku otca s maloletými deťmi zdôraznili, že zákaz styku je potrebné zachovať aj z dôvodu priaznivého vývoja maloletých detí po tom, čo sa otec prestal zdržiavať v spoločnej domácnosti a konštatovali, že deti sú bez prítomnosti otca pokojnejšie, psychicky stabilnejšie a vyrovnanejšie, tak tento priaznivý trend nielenže pretrváva, ale sa aj prehĺbuje, deťom sa výrazne zlepšila psychická pohoda v živote, čo má pozitívny vplyv na ich vyjadrovanie sa, fyzické presadzovanie, kvalitu spánku, rešpekt voči autoritám, dobré študijné výsledky, stabilizácia detí sa reálne dostavila. Taký vývoj je právne významný z hľadiska aplikácie Čl. 5 Zákona o rodine. Za tejto situácie by prípadné uvoľnenie alebo zrušenie obmedzenia styku, bez presvedčivého preukázania zásadnej zmeny pomerov na strane otca, predstavovalo riziko narušenia už dosiahnutej stability a mohlo by byť v rozpore s princípom ochrany najlepšieho záujmu maloletých detí. Podľa odvolateľky prvoinštančný súd mal pri svojom rozhodovaní zohľadniť nielen minulé konanie otca, ale preukázateľný pozitívny vývoj maloletých detí v období jeho neprítomnosti, ktorý predstavuje významný argument v prospech zachovania ochranného režimu, čo neučinil. Okresný súd sa náležite a presvedčivo nevysporiadal s ďalšími vykonanými dôkazmi, nevyhodnotil závery znaleckého dokazovania psychologičky K. A. F., K., ktorá jednoznačne konštatovala negatívne dopady správania otca na maloletých synov a opomenul správu psychologičky maloletého A. o prežitej traume a PTSD, ktoré bolo relevantné z hľadiska posúdenia jeho psychického stavu a vplyvu správania otca na jeho vývin. Tiež nevykonaný výsluch odvolateľky, ktorá žiadala o vypočutie súdom bez prítomnosti otca, keďže nie je v stave čeliť stretnutiu s ním ako svojím agresorom, ktorý postup súdu prvej inštancie predstavuje porušenie práva odvolateľky na spravodlivý proces. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a styk otca s maloletými deťmi zakázať.

20. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky (č.l. 334 spisu) o.i. uviedol, že okresnému súdu bola k predmetnému konaniu zaslaná Správa vypracovaná dňa 27.10.2025 z prešetrenia aktuálnych pomerov v rodine. Zo strany úradu boli vynaložené všetky možnosti za účelom prešetrenia pomerov na strane rodičov a mal. detí. K predmetnej veci sa vyjadril aj dňa 27.01.2026 na pojednávaní. Rozhodujúcim podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bol aj znalecký posudok v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v rámci trestného konania, z ktorého znalkyňa konštatuje, že mal. deti netrpia prechodnou ani trvalou duševnou poruchou, ktorá by mala súvisieť s konaním otca, netrpia syndrómom týranej osoby, neutrpeli konaním otca žiadnu psychickú ujmu, netrpia psychotraumou, či inou adaptačnou poruchou, ktorá by súvisela s konaním otca. Ich psychické problémy súvisia v podstatnej miere s konfliktným vzťahom rodičov. Vzhľadom na uvedené sa javí zákaz styku otca s mal. deťmi ako nedôvodný.

21. K doručenému vyjadreniu kolízneho opatrovníka (doručenky na č.l. 335 spisu) prostredníctvom právnych zástupcov sa matka a otec nevyjadrili.

22. Otec maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zástupcu (č.l. 337-338 spisu) uviedol, že odvolanie neobsahuje žiadne nové skutkové tvrdenia ani dôkazy, ktoré by neboli predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, a s ktorými sa súd prvej inštancie presvedčivo a v súlade so zákonom vysporiadal, preto považoval odvolanie matky za nedôvodné tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Podľa otca platí, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov samotný nesúhlas účastníka konania s rozhodnutím súdu prvej inštancie nepredstavuje relevantný odvolací dôvod. Odvolanie musí byť založené na konkrétnych právnych alebo skutkových vadách napadnutého rozhodnutia, ktoré však matka vo svojom podaní neidentifikovala. Pokiaľ matka opätovne uvádza tvrdenia o údajnom dlhodobom násilnom a nevhodnom správaní otca voči nej a maloletým deťom, tak tieto neboli v konaní preukázané; naopak boli vyvrátené najmä výsledkami trestného konania vedeného na OR PZ Žiar nad Hronom, OKP pod ČVS: ORP-429/1-VYS-ZH-2023, zo záverov ktorého jednoznačne vyplýva, že otec sa nedopustil konania, ktoré by odôvodňovalo jeho trestné stíhanie ani takého konania, ktoré by legitimizovalo obmedzenie jeho styku s maloletými deťmi. Kľúčovým dôkazom v predmetnej veci sú Znalecké posudky č. 66/2024 a č. 067/2024 vypracované znalkyňou A. C. I. I. z odboru psychiatrie. Ide o objektívne, odborne fundované dôkazy, ktoré neboli spochybnené žiadnym relevantným protidôkazom. Zo znaleckého posudku týkajúceho sa matky vyplýva, že matka trpí paranoidnou poruchou osobnosti, pričom nebola zistená žiadna príčinná súvislosť medzi jej psychickým stavom a konaním otca. Zároveň

bolo konštatované, že matka netrpí syndrómom týranej osoby, neutrpela psychotraumu ani inú psychickú ujmu v dôsledku konania otca. Zo znaleckého posudku týkajúceho sa maloletých detí vyplýva, že tieto netrpia duševnou poruchou ani psychickými ťažkosťami, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s konaním otca. Nebol zistený syndróm týranej osoby, psychotrauma ani adaptačná porucha spôsobená konaním otca. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva, že psychický stav maloletých detí je ovplyvnený najmä ich dlhodobým konfliktným rodinným prostredím. Zo záverov znaleckého dokazovania, ako aj z rozhodnutia vyšetrovateľa o postúpení veci na priestupkové konanie, nevyplýva existencia príčinnej súvislosti medzi konaním otca a matkou tvrdenými zdravotnými ťažkosťami maloletých detí. Matka ani v odvolacom konaní nepredložila žiadne nové relevantné dôkazy, ktoré by mohli uvedené závery spochybníť. Jej polemika so znaleckými posudkami predstavuje len subjektívne hodnotenie bez akejkoľvek odbornej opory, a preto nemôže obstáť. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva, že maloleté deti sa môžu nachádzať v konflikte lojality, ktorý je prirodzeným dôsledkom narušených vzťahov medzi rodičmi, a ktorý bol prehĺbený dlhodobým zákazom styku. Matka nijakým spôsobom nepreukázala, že by správanie otca odôvodňovalo tak závažný zásah do jeho rodičovských práv a povinností. Bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že ku dňu rozhodovania okresného súdu otec počas celého obdobia trvania neodkladného opatrenia o zákaze styku s maloletými deťmi rešpektoval všetky uložené povinnosti a obmedzenia, viedol riadny život, nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania a riadne si plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Otec dlhodobo a konzistentne deklaruje svoj úprimný záujem o maloleté deti, má záujem na obnove vzťahu s nimi a je pripravený urobiť všetko preto, aby bol opäť plnohodnotnou súčasťou života maloletých detí. V zmysle Čl. 32 Listiny základných práv a slobôd, Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je potrebné vychádzať z najlepšieho záujmu maloletých detí, ktorým je spravidla zachovanie a rozvíjanie vzťahu s oboma rodičmi. Dlhodobé prerušenie kontaktu s otcom predstavuje závažný zásah do práva maloletých detí na rodinný život a môže mať negatívne dôsledky na ich emocionálny a psychický vývin. Je zrejmé, že obnova vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi si vyžaduje postupný, citlivý a odborný prístup. Trvalé znemožnenie styku však nie je riešením a nie je v súlade s najlepším záujmom maloletých detí. Navrhol odvolanie matky ako nedôvodné zamietnuť a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdiť.

23. K doručenému vyjadreniu otca (doručenka na č.l. 339 rub spisu) sa kolízny opatrovník nevyjadril.

24. Matka prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca (č.l. 346 a nasl.) poukázala na výrok uznesenia Okresného riaditeľstva PZ SR, odbor kriminálnej polície ČVS:ORP429/1–VYS-ZH-2023 zo dňa 22.9.2025 obsahujúci popis v trestnom konaní preukázaných skutkov otca maloletých s tým, že obdobné správanie rodiča voči členom rodiny je v podmienkach civilizovaného štátu neakceptovateľné. Na tom nemení nič skutočnosť, že skutky otca maloletých detí neboli kvalifikované ako trestné, pretože z hľadiska rodinného práva nie je rozhodujúce trestnoprávne posúdenie, ale predovšetkým vplyv správania rodiča na maloleté deti a jeho súlad s ich najlepším záujmom. Pokiaľ otec uvádza, že kľúčovým sú znalecké posudky vypracované znalkyňou A. C. I. I., z odboru psychiatrie, tak uvedené nie je pravdivé. V súdnom konaní boli k dispozícii aj závery znaleckého dokazovania psychologičky K. A. F. K., ktorá jednoznačne konštatovala negatívne dopady správania otca maloletých synov, a tiež správa ošetrujúcej psychologičky maloletého A. o prežitej traume a PTSD, ktoré bolo relevantné z hľadiska posúdenia jeho psychického stavu a vplyvu správania otca na jeho vývin. Prvoinštančný súd mal aj k dispozícii Znalecký posudok č. 12/2024 zo dňa 14.05.2024 vypracovaný v rámci trestného vyšetrovania. „Protidôkazom“ teda boli ďalšie dva znalecké posudky a najmä správa ošetrujúcej psychologičky maloletého A., ktorá jeho stav zo zúčastnených odborníkov pozná najlepšie. Podľa matky súdy by nemali prenášať rozhodovaciu zodpovednosť na znalcov, či iných odborníkov, ale mali by si vytvoriť ucelený a spoľahlivý obraz o skutkovom stave a následne z neho vyvodiť aj právne závery so zreteľom na najlepší záujem maloletých detí. Odvolaním napadnuté rozhodnutie týmto požiadavkám nezodpovedá. Súd prvej inštancie pristúpil k otázke zákazu styku otca s maloletými deťmi ako k prevažne odbornej otázke, pričom uprednostnil jeden dôkaz pred ostatnými vykonanými dôkazmi a vykonané dôkazy zároveň nehodnotil vo vzájomných súvislostiach. Ak v podstatnej miere svoje rozhodnutie oprel o skutočnosť, že konanie otca voči maloletým nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní kvalifikované ako trestný čin, tak takýto prístup z hľadiska rodinného práva je nedostatočný a neudržateľný. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a styk otca s maloletými deťmi zakázať.

25. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou na to oprávnenou, a to matkou maloletých detí, postupom bez nariadenia

pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP posúdil napadnutý rozsudok okresného súdu a vo vyvolanom odvolacom konaní ho potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

26. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletých detí bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/52/2026-352 zo dňa 06.05.2026 keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 06.05.2026 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

27. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi zamietol a uložil rodičom a maloletým deťom výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine po dobu šiestich mesiacov.

28. Podstatou odvolania podaného matkou maloletých detí bolo namietanie porušenia práva na spravodlivý proces, nedostatočne zistený skutkový stav, pokiaľ sa okresný súd nevyporiadal s niektorými predloženými dôkazmi a nevykonal zásadné navrhnuté dôkazy. Na základe tvrdení matky maloletých detí neboli posúdené skutkové okolnosti, či v správaní otca oproti konštatovaným záverom v nariadených neodkladných opatreniach došlo k zmene, teda, že sa stabilizovalo natoľko, aby bez rizika pre maloleté deti bolo možné obnoviť výkon jeho styku s deťmi. Rozhodnutím okresného súdu podľa matky maloletého dieťaťa došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ak nebol rešpektovaný aj Čl. 5 Zákona o rodine, pretože nebol riadne zohľadnený najlepší záujem maloletých detí, ktoré sú bez prítomnosti otca pokojnejšie, psychicky stabilnejšie a vyrovnannejšie.

29. Odvolacie dôvody matky maloletých detí mali charakter tak procesnoprávných, ako aj hmotnoprávných námietok.

30. Odvolacím súdom nebolo možné akceptovať námietku o nedostatočnosti odôvodnenia rozsudku okresného súdu, pretože rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá štruktúre vyplývajúcej z ust. § 220 ods. 2. CSP. Okresný súd vzhľadom k vymedzenému predmetu konania uviedol stanoviská účastníkov konania, popísal dôkazy, ktoré ním boli vykonané, vyjadril, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, popísal závery z nich vyplývajúce a poukázal na právnu úpravu, ktorú aplikoval. Ak matka maloletých detí namietala, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva odpoveď na podľa nej podstatné okolnosti, tak sa konštatuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, k čomu zo strany okresného súdu došlo a ktorý princíp platí aj v konaní o opravnom prostriedku. Pokiaľ odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, uvedené stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Za procesnú vadu konania nemožno považovať to, pokiaľ okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv matky maloletých detí. To, že odvolateľka má odlišný názor, než okresný súd, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ňou tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces.

31. Pokiaľ bol matkou napádaný nesprávne zistený skutkový stav, tak krajský súd poukazuje na dokazovanie vykonané okresným súdom, a to listinnými dôkazmi, ktoré boli podrobne špecifikované v Zápisnici o pojednávaní zo dňa 27.01.2026, voči ktorým prítomní žiadne námietky nevzniesli, výsluchom otca, stanoviskom právnej zástupkyne matky, zástupcu otca a kolízneho opatrovníka. Zvýrazňuje, že dokazovanie je časť konania, v rámci ktorej súd získava podstatné skutkové poznatky o veci potrebné pre rozhodnutie. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie. Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Podanie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu a nie účastníkov konania. Ak súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované

dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania, znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (NS SR sp. zn. 1Cdo/58/2022). Odvolací súd dodáva, že je to súd, ktorý výsledky vykonaného dokazovania hodnotí jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach, k čomu zo strany okresného súdu došlo. Matkou namietaný nedostatočne zistený skutkový stav veci, nevykonanie dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého z vykonaných dôkazov nie je v rozhodovacej praxi považované za vadu konania, ktorou by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (primerane rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/229/2020, sp. zn. 6Cdo/69/2020, sp. zn. 9Cdo/209/2020 a sp. zn. 7Cdo/187/2021), (sp. zn. 15CoP/27/2026). Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýval vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie preto, aby mohol vo veci rozhodnúť.

32. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces krajský súd uvádza, že pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti účastníka konania, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu. Pre posúdenie, či došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nie je významný subjektívny názor matky, ktorá podala odvolanie, ale rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, či k tejto procesnej vade skutočne došlo.

33. Z priebehu, postupu konania pred okresným súdom vyplynulo, že vec bola meritórne prejednaná a rozhodnutá na pojednávaní konanom dňa 27.01.2026 za prítomnosti otca maloletých detí, právneho zástupcu otca maloletých detí, kolízneho opatrovníka, zvolenej právnej zástupkyne matky maloletých detí a v neprítomnosti matky maloletých detí. Pokiaľ okresný súd vec meritórne prejednal v neprítomnosti matky, tak tomuto postupu predchádzalo uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/176/2024-262 zo dňa 28. novembra 2025, podľa ktorého výroku I. na ďalšie návrhy matky o odročenie pojednávania súd nebude prihliadať a výrokom II. bola uložená povinnosť matke, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavila alebo si na toto pojednávanie ustanovila zástupcu. Podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní konanom dňa 27.01.2026 bolo konštatované, že na pojednávanie sa nedostavila matka, ktorej neúčast' ospravedlnila jej právna zástupkyňa, ktorá uviedla, že „...„Súhlasím, aby sa pojednávanie vykonalo v jej neprítomnosti. Krátkou cestou predkladá potvrdenie o jej zdravotnom stave.“ Z obsahu spisového materiálu okresného súdu, konkrétne doručky predvolania matky na pojednávanie na termín 27.01.2026 (na č. I. 258 rub spisu), krajskému súdu vyplynulo, že právna zástupkyňa matky prevzala jej zastúpenie ako účastníčky konania v prejednávanej veci v čase, keď už bola matka na predmetné pojednávanie riadne predvolaná (predvolanie prevzala dňa 16.12.2025 (č. I. 258 rub spisu), a to podľa Plnomocenstva zo dňa 2.1.2026 na č. I. 286 spisu. Z predloženého potvrdenia o zdravotnom stave matky, ktorým ospravedlnila svoju neúčast', vyplynulo, že bolo vyhotovené dňa 10.9.2025 (č. I. 298 spisu), avšak okresnému súdu bolo predložené až dňa 27.01.2026, a to po otvorení pojednávania. Vychádzajúc z uvedeného, matka v dostatočnom časovom predstihu mala vedomosť o nariadenom pojednávaní, vedela o termíne nariadeného pojednávania, zároveň od 10.09.2025, t. j. už v čase pred nariadenými termínmi pojednávania, a to na deň 05.11.2025, 26.11.2025 disponovala týmto potvrdením, ktoré navyše v čase nariadeného pojednávania na deň 27.01.2026 ani nepotvrďovalo aktuálny zdravotný stav matky. V tejto súvislosti krajský súd upriamuje pozornosť na to, že dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, v tomto prípade pre výsluch matky, ktorý navrhovala jej právna zástupkyňa, sa v zmysle ustálenej súdnej praxe musí vyznačovať znakom nepredvídateľnosti, závažnosti a ospravedlniteľnosti, ktorý potvrdenie datované dňom 10.09.2025 ani nespĺňa. Postup okresného súdu neodporoval Čl. 12 CMP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. V súvislosti s namietaným nevykonaním výsluchu matky krajský súd poukazuje i na Čl. 13 veta druhá pred bodkočiarkou CMP, podľa ktorého účastníci konania môžu konať aj prostredníctvom zástupcu. Pokiaľ okresný súd nevykonal výsluch matky, tak týmto nedošlo k porušeniu jej procesných práv. Podľa postupu v konaní pred súdom prvej inštancie bola účastníkom konania poskytnutá rovnaká možnosť na uplatňovanie ich práv a právom chránených záujmov, mali vytvorenú rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Účastníci konania mali rovnaké procesné

práva a povinnosti, ktoré uplatňovali a plnili za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorého z účastníkov. Žiadnemu z účastníkov konania neboli marené možnosti ich aktívnej účasti na konaní. Vadou konania je len taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu procesnoprávny predpis priznáva, za účelom jeho práv a právom chránených záujmov, k čomu postupom okresného súdu vo vzťahu k matke maloletých detí nedošlo.

34. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

35. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

36. Zákon o rodine používa pojem rodičovské práva a povinnosti ako určité synonymum pojmu „rodičovskej zodpovednosti“ v súlade s odporúčaním výboru ministrov RE č. 4/84. Rodičovské práva a povinnosti sú budované na zásade rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výchove. Úlohou rodičovských práv a povinností je jednak chrániť práva dieťaťa, jednak poskytnúť rodičovi prostriedky a priestor, aby mohol svoju výchovnú povinnosť realizovať. Rodič má nielen povinnosť dieťa vychovávať, ale je to aj jeho právo.

37. Právo na styk rodiča s maloletým dieťaťom je špeciálnou zložkou rodičovských práv a povinností, ktorá vychádza z Čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť (ide o obojstranné právo). Jeho obsahom je tak právo rodiča na kontakt s dieťaťom, ako aj právo dieťaťa na starostlivosť zo strany jeho rodiča. Rodič, ktorý nemá maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, resp. s ním nežije v spoločnej domácnosti, je v prevažnej miere vylúčený zo sústavného výkonu rodičovských práv a povinností. Realizáciou styku s ním však dochádza k ich výkonu, preto je styk rodiča s maloletým dieťaťom významným faktorom ovplyvňujúcim jeho ďalší život.

38. Zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom podľa vyššie citovaného § 25 ods. 3 Zákona o rodine je špecifickým druhom obmedzenia rodičovských práv, predstavujúci vážny a výnimočný zásah do práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodiča. Každý takýto zásah musí byť preto náležite dôvodný, pretože v dôsledku zákazu styku môže dôjsť k ochladeniu citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom a prehĺbeniu narušenia vzájomných vzťahov, pretože sa ním rodičovi celkom odoberá právo stykať sa s dieťaťom, a to akýmkoľvek spôsobom. Len vo výnimočných prípadoch, pokiaľ to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, môže byť styk rodiča s maloletým dieťaťom zakázaný, avšak musí byť jednoznačne preukázané, že takýto postup je v záujme maloletého dieťaťa. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého takáto nevyhnutnosť vyplýva.

39. V súvislosti so skúmaním najlepšieho záujmu maloletých detí odvolací súd poukazuje na Dohovor o právach dieťaťa, ktorý vo svojom Čl. 3 ods. 1 stanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už je uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Zároveň Čl. 8 ods. 1 Dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Rovnako tak Listina základných práv a slobôd vo svojom Čl. 32 ods. 1 v spojení s ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov môžu byť obmedzené a neplnoleté deti môžu byť od rodičov odlúčené proti ich vôli len rozhodnutím súdu na základe zákona. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju.

40. Pri odvolacom prieskume v zmysle podaného odvolania matky vychádzajúc z uvedeného bolo podstatným, či v posudzovanom prípade, aj s poukazom na zákaz styku otca s maloletými deťmi

nariadeným neodkladným opatrením, ktorý fakticky trval od 8/2024, so zohľadnením následného vývoja vo veci, bol aj v čase konečného rozhodnutia navodený stav, kedy takéto výnimočné opatrenie nie je naďalej v záujme maloletých detí nevyhnutné, a to nielen z hľadiska ohrozenia ich fyzického, či psychického vývoja, ale aj so zreteľom na spôsob života, ktorý rodič (v tomto prípade otec) vedie, prípadne z hľadiska iného zásadného negatívneho vplyvu nepriaznivo pôsobiaceho na vývoj maloletých detí. Uvádza krajský súd, že aj keď zákon zákaz styku rodiča autoritatívne vyslovený súdom neobmedzuje stanovením nejakej lehoty, ide o opatrenie časovo obmedzené, keďže z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny (Čl. 32 Listiny základných práv a slobôd, Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných osôb) vyplýva, že súdy majú za povinnosť procesnými prostriedkami, ktoré im zveruje právny poriadok, vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi a spolu s orgánmi sociálnoprávnej ochrany (každý vo svojej pôsobnosti) sú povinné aktívne skúmať, či dôvody tohto opatrenia trvajú, inými slovami, či sa toto opatrenie postupom času a zmenou okolností nestalo neprimeraným (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 655/2014).

41. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom konania nebolo rozhodovanie o úprave styku otca s maloletými deťmi, ale výlučne návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi.

42. Okresný súd tak vyhodnocoval dôvodnosť zákazu styku trvajúceho fakticky od 08/2024 do času svojho konečného rozhodnutia vo veci samej, pričom skúmal a posudzoval, či primárny dôvod zákazu styku osvedčený v rámci konania o nariadených neodkladných opatreniach, a to prebiehajúce trestné konanie vedené pred OR PZ Žiar nad Hronom, OR PZ OKP Žiar nad Hronom pod ČVS:ORP-429/1-VIS-ZH-2023, na základe ktorého bolo začaté trestné konanie voči otcovi pre zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. g) Trestného zákona, naďalej trvá. Zisťoval správanie a konanie otca voči maloletým deťom v čase medzi nariadením neodkladného opatrenia a konečným rozhodnutím vo veci. Okresný súd mal správne za zistené, že prebiehajúce trestné konanie bolo právoplatne skončené postúpením veci na prejednanie priestupku pred Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy, Žiar nad Hronom z dôvodu, že výsledky vyšetrovania preukázali, že sa nejedná o trestný čin a zároveň v rámci prebiehajúceho trestného konania doložené Znalecké posudky č. 067/2024 a 66/2024 znalkyne A. C. I. I. nepreukázali psychickú ujmu, resp. zhoršenie stavu maloletých detí v súvislosti s konaním otca. V odpovedi na otázku č. 2 bolo konštatované, že „..., zistený neurotický vývoj u maloletých prebieha dlhodobejšie a súvisí s ich výchovným prostredím“ a v odpovedi na otázku č. 9 bolo vyjadrené, že „ich psychické problémy súvisia v podstatnej miere s konfliktným vzťahom rodičov a výchovou, ktorú usmerňovala najmä matka maloletých detí.“ V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že matka s maloletými deťmi sa odsťahovala z rodinného domu, čím dôvody nezhôd rodičov z titulu vysporiadania BSM, ktorý mali priamy dopad aj na maloletých, odpadli. Ak aj matka v odvolaní poukazovala na závery K. F. týkajúce sa nevhodného správania sa otca, tak už z tohto Znaleckého posudku č. 17/2020 nachádzajúceho sa v pripojenom spise vyplynulo, že na jednej strane „...,psychický stav otca (rovnako ako u matky) je možné označiť ako mierne destabilizovaný“..., avšak na strane druhej bolo uvedené, že „...,má pozitívny potenciál pre výchovu mal. detí aj výchovné riziká“. Bolo konštatované i to, že „vzájomný vzťah rodičov je antagonistický, ich vzájomná komunikácia nie je konštruktívna“, ako aj, že „neúmerne zaťažuje maloletých, hlavne mal. A.“. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo za obdobie od nariadenia neodkladného opatrenia do konečného rozhodnutia vo veci samej preukázané konanie otca v takej miere, ktorá by vyžadovala naďalej úplnú elimináciu otca zo života maloletých detí a prevažovala by nad ich právom na zachovanie vzťahov s oboma svojimi rodičmi a právom na zachovanie svojej totožnosti a rodinných väzkov.

43. Pokiaľ matka maloletých detí poukazovala na dlhodobé správanie sa otca v minulosti, ktoré správanie i v neodkladných opatreniach bolo vyhodnotené ako neakceptovateľné, tak je potrebné súhlasiť s okresným súdom, ktorý na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že od momentu nariadenia neodkladného opatrenia otec zákaz styku rešpektoval, nesprával sa násilne, konfliktné, čo potvrdila aj správa kolízneho opatrovníka a matka to nespochybnila. Z uvedeného je možné konštatovať, i keď to okresný súd výslovne nevyjadril, že otec práve týmto správaním, postojom vyvíja úsilie k náprave, a tak istým spôsobom uskutočňuje aj zmenu v svojom správaní. Predsa to, že otec rešpektoval súdne rozhodnutia a následne má záujem nadviazať kontakt ako rovnocenný rodič s maloletými deťmi, ktorý platí výživné, ako aj uskutočňovať aj ďalšie rodičovské práva, predsa nepredstavuje hroziacu ujmu pre maloleté dieťa, a to za stavu prejavenej ochoty podrobiť sa výchovnému opatreniu. Pokiaľ aj kolízny opatrovník nepovažoval za stavu nepreukázanej recidívy rizikového správania sa otca, výsledky trestného konania a práve s ohľadom na záujem maloletých detí, matkou navrhovaný zákaz styku za

dôvodný, tak i z toho dôvodu nebolo možné dospieť k záveru, že je v záujme maloletých detí, aby zákaz styku trval aj naďalej.

44. Nie je možné súhlasiť s matkou v tom, že je naďalej potrebné vychádzať zo záverov súdnych rozhodnutí týkajúcich sa nariadených neodkladných opatrení, pretože ide o rozhodnutia z roku 2024, ktoré zohľadňovali stav osvedčených skutočností k momentu ich vydania, a to s ohľadom na procesnoprávny inštitút neodkladného opatrenia. Išlo len o skutočnosti osvedčené. V danej veci ide o meritórne rozhodnutie vydané na základe vykonaných dôkazov k dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu zo dňa 27.01.2026, ktorý vychádzal zo stavu v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP). Od toho času nebolo spochybnené, že by si otec neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť, že by nejavil záujem o maloleté deti a obnovenie kontaktu s nimi, takže skutočnosti uvádzané matkou, ako dôvody z minulosti pre zákaz styku otca s maloletými, súd prvej inštancie správne, a to práve s ohľadom na výsledky trestného konania, nepovažoval za dostatočné pre tak závažný zásah do rodičovských práv, akým je práve zákaz styku.

45. Bolo nepochybné, že vzájomný vzťah medzi otcom a maloletými deťmi je narušený, keďže správanie sa a konanie otca voči matke malo vplyv aj na správanie sa maloletých detí k otcovi, a preto okresný súd skonštatoval, že v tomto štádiu konania by bolo predčasné rozhodovať o úprave styku, ktorý vzťah otca s maloletými deťmi je potrebné znovu obnoviť a budovať postupne. K vyriešeniu tejto situácie preto správne výrokom II. napadnutého rozsudku pristúpil tým spôsobom, že uložil tak maloletým deťom, ako aj rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu a inému odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, a to po dobu 6 mesiacov, za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a vzájomnej komunikácie a obnovy vzťahu otca s maloletými deťmi. Predsa práve uloženie odborného poradenstva má prispieť k odstráneniu vzájomnej nevraživosti medzi rodičmi a prekážok pre prípadnú realizáciu styku otca s maloletými deťmi a jeho nastavenie. Z podaní a vyjadrení rodičov je zrejmé vzájomné sa obviňovanie, dlhodobjšie nekontaktovanie sa otca s maloletými, a práve preto odborné poradenstvo uložené rodičom a súčasne maloletým deťom má viesť k tomu, aby sa pod odborným dohľadom znovu stretli, naučili sa prípadne korektne komunikovať, aby počas tohto poradenstva maloleté deti zažili aj pozitívnu skúsenosť tejto ich komunikácie, aby došlo k eliminovaniu konfliktného vzťahu rodičov, aby sa naučili rodičovským zručnostiam a primárne došlo k znovuoobnoveniu vzťahov maloletých detí voči otcovi, keďže narušený vzťah maloletých neprispieva k ich zdravému vývoju. Odborné poradenstvo má viesť rodičov k odstráneniu konfliktu, k zlepšeniu vzťahov, komunikácie medzi nimi navzájom, ako aj vo vzťahu k maloletým a práve rodičia by prioritne mali mať záujem na tom, aby maloletí neboli vystavení konfliktu lojality pre ich narušený vzťah.

V tejto súvislosti sa uvádza, že nie je úlohou súdu vo veciach starostlivosti o maloleté deti, riešiť vzájomné majetkové a iné nezhody rodičov ako dospelých, ale viesť rodičov k tomu, aby si uvedomili dôležitosť, rolu toho-ktorého rodiča, aby k nemu pristupovali s úctou a toleranciou. Práve potreba výchovného opatrenia smeruje k obidvom rodičom, ako i maloletým deťom, pretože, aby mohli rodičia vykonávať rodičovské práva a povinnosti a bolo vôbec možné uvažovať o realizácii otca v styku s maloletými, tak je nevyhnutná ich vzájomná komunikácia, ku ktorej je možné dospieť len za súčasne poskytovaného odborného poradenstva obidvom rodičom a maloletým, v rámci ktorého výkonu budú zohľadnené aj ich individuálne vlastnosti, povahové črty, spôsob prežívania, správne smerovanie konania, individuálne vlastnosti maloletých detí, ich možnosti a schopnosti, aby sa dosiahol cieľ a naplnil najlepší záujem maloletých detí, obsahom ktorého je zachovanie kontaktu s oboma rodičmi, ak maloletí majú právo na starostlivosť od oboch rodičov. Práve s poukazom na dlhšie od cudzenie a nestretávanie sa maloletých detí s otcom a odstránenie nevraživosti medzi rodičmi, podrobenie sa sociálnemu a inému poradenstvu môže napomôcť.

46. Je potrebné súhlasiť s okresným súdom, že sú to rodičia, ktorí musia záujem maloletých detí nadradiť nad záujem vlastný, že matka musí v najlepšom záujme maloletých, týchto viesť k obnoveniu vzťahu k otcovi, rešpektovať jeho právo podieľať sa na ich výchove a starostlivosti a je to otec, ktorý musí primerane veku a potrebám maloletých prispôsobiť svoje správanie a rešpektovať postavenie matky ako preferenčného rodiča v živote maloletých detí. Okresný súd zvolil správny postup i v tom, že ak v priebehu doby nariadeného výchovného opatrenia zistí pozitívnu zmenu maloletých detí vo vzťahu k otcovi, čo bude sledovať, môže začať konanie o prípadnú úpravu styku, pretože práve nariadené výchovné opatrenie bude smerovať k posúdeniu otázky vhodnej úpravy styku otca s maloletými, jej podmienkam a rozsahu.

47. Odvolací súd v súvislosti s danou vecou poukazuje na rozsudok Reslová proti Českej republike z 18. júla 2006, ako aj Nuutinen proti Fínsku z 27. júna 2000, v zmysle ktorých vyplýva aj povinnosť štátnych orgánov prijať opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, ktorí nežijú spoločne, pričom skutočnosť, že rodičia nespolupracujú, vnútroštátne orgány tejto povinnosti nezbavuje. Zvýrazňuje sa, že na jednej strane je tu záujem dieťaťa na zabezpečenie jeho vývoja v zdravom prostredí, na druhej strane zachovanie väzieb s jeho rodinou, v danom prípade s otcom, ktorý záujem o maloleté deti má. Záujmom detí by zodpovedalo prerušenie rodinných väzieb len na základe celkom výnimočných okolností, ktoré však v konaní vo veci samej preukázané neboli, naopak práve nariadené výchovné opatrenie môže splniť sledovaný cieľ, a to zachovanie práv detí na oboch rodičov a oproti tomu stojace právo otca podieľať sa na výchove maloletých detí.

48. Za stavu, že neboli preukázané výnimočné okolnosti, pre ktoré by bolo namieste zakázať styk maloletých detí s otcom a okresný súd vzhľadom na konkrétny stav v danej rodine a pre negáciu vzájomne nevraživých a negatívnych vzťahov rodičov, ako i aktuálne nezájmu maloletých detí o stretávanie sa s otcom postupoval vecne správne, ak nariadil výchovné opatrenie, bol odvolacím súdom rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP.

49. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď v prejednávanej veci nebol dôvod postupovať podľa ust. § 54 a § 55 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.